

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājam radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā un Apelācijas padomē

Izvirzītais pamats:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, konstatējot, ka sabiedrībai pastāvēja sajaukšanas iespēja starp agrāko Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 3 105 491 un prasītājas vēlāko Eiropas Savienības daļēji grafisko preču zīmi Nr. 15 856 297.

Prasība, kas celta 2020. gada 14. augustā – *Daimler*/Komisija

(Lieta T-509/20)

(2020/C 320/62)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Daimler AG* (Štutgarte, Vācija) (pārstāvji: N. Wimmer, C. Arhold un G. Ollinger, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas strīdīgo lēmumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 443/2009⁽¹⁾, it īpaši 8. panta 5. punkta otro daļu, ciktāl Lēmuma 1. panta 1. punktā apvienojumā ar I pielikuma 1. tabulu un 2. tabulas D sleju un I sleju attiecībā uz prasītāju ir norādītas vidējās īpatnējās CO₂ emisijas un ar ekoinovācijām iegūtie CO₂ emisiju aiztaupījumi;
- apturēt šo tiesvedību, līdz tiks pieņemts galīgs nolēmums, noslēdzot tiesvedību lietā T-359/19, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2020/1035 (2020. gada 3. jūnijs), ar kuru atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2019/631⁽²⁾ apstiprina vai groza vidējo īpatnējo CO₂ emisiju un īpatnējo emisiju mērķrādītāju provizorisko aprēķinu vieglo pasažieru automobiļu un vieglo komerciālo transportlīdzekļu ražotājiem attiecībā uz 2018. kalendāro gadu.

Prasība ir pamatota ar turpinājumā norādītajiem pamatiem.

1. Pirmais prasības pamats: Regulas (EK) Nr. 443/2009 12. panta 1. punkta otrās daļas apvienojumā ar Īstenošanas lēmuma (ES) 2015/158⁽³⁾ 1. panta 3. punktu un Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011⁽⁴⁾ 6. panta 1. punktu pārkāpums. Savā lēmumā atbildētāja iepriekš minētās tiesību normas esot pārkāpusi tādējādi, ka saistībā ar testēšanas metodiku, ko tā ir izmantojusi *ad hoc* verificācijai, tā neesot veikusi vajadzīgo īpašo iepriekšējo sagatavošanu.
 - Komisija Īstenošanas lēmuma (ES) 2015/158 1. panta 3. punktā esot noteikusi īpašu testēšanas metodiku. Šī paša lēmuma 10. apsvērumā Komisija netieši nosakot, ka šīs testēšanas metodikas priekšnoteikums ir iepriekšēja sagatavošana.

- Bez īpašas iepriekšējas sagatavošanas pretēji tam, kas ir noteikts Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā, nevarot tikt nodrošināti rezultāti, kas ir pārbaudāmi, atkārtojami un salīdzināmi.
- Testa procedūras īstenošana bez iepriekšējas sagatavošanas turklāt pretēji tam, kas ir noteikts Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 6. panta 1. punkta otrajā teikumā, neradot iespēju reālistiskā veidā ar pārliecinošu statistisko nozīmīgumu uzrādīt ar inovatīvo tehnoloģiju panāktos CO₂ aiztaupījumus.
- Piedevām bez īpašas iepriekšējas sagatavošanas trūkstot pietiekamās atsaucēs uz Regulā (EK) Nr. 692/2008⁽⁵⁾ vai attiecīgi Regulā (ES) 2017/1151⁽⁶⁾ reglamentēto Eiropas Jaunā braukšanas cikla (EJBC) vai attiecīgi *Worldwide harmonized Light vehicles Test Procedure (WLTP)* “standarta testa procedūru”. Taču saskaņā ar testa procedūras jēgu un mērķi, kā arī saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 9. apsvērumu attiecīgajai testa procedūrai par orientieri esot jāizmanto “standarta testa procedūra”, un tāpēc atbilstoši minētajās testa procedūrās pielietotajai metodikai arī šī iemesla dēļ esot bijusi nepieciešama īpaša iepriekšēja sagatavošana.

2. Otrais prasības pamats: Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 725/2011 12. panta 2. punkta pārkāpums

- Papildus minētajam atbildētāja esot pārkāpusi Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 12. panta 2. punktu, jo tā esot noteikusi, ka attiecībā uz 2018. gadu netiks ņemtas vērā ekoinovācijas, lai gan šajā tiesību normā skaidri esot pieļauts tikai lēmums tās neņemt vērā attiecībā uz nākamo gadu.

3. Trešais prasības pamats: tiesību tikt uzklautam pārkāpums.

- Atbildētāja neesot uzklautājusi prasītāju atbilstoši prasībām, kas izriet no vispārējā tiesību principa par tiesību uz aizstāvību nodrošināšanu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ietvertajām prasībām.

4. Ceturtais prasības pamats: pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.

- Atbildētāja Lēmumu turklāt neesot pamatojusi atbilstoši LESD 296. panta otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā ietvertajām prasībām. Tā strīdīgajā lēmumā tikai abstrakti atsaucoties uz novirzēm testēšanas metodikā. Par lēmuma pieņemšanai noteicošo jautājumu, vai un ciktāl šī testēšanas metodika ir saistīta ar prasību par īpašu iepriekšēju sagatavošanu un vai tā Īstenošanas lēmumā (ES) 2015/158 ir atļāvusi šādu testēšanas metodiku, tā neizsakoties.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem (OV 2009, L 140, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV 2020, L 227, 37. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2015/158 (2015. gada 30. janvāris) par divu *Robert Bosch GmbH* augstas efektivitātes maiņstrāvas generatoru apstiprināšanu par inovatīvu tehnoloģiju CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem automobiļiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 443/2009 (OV 2015, L 26, 31. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Īstenošanas regula Nr. 725/2011 (2011. gada 25. jūlijs), ar ko izveido procedūru inovatīvu tehnoloģiju apstiprināšanai un sertificēšanai, lai samazinātu CO₂ emisijas no vieglajiem automobiļiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 443/2009 (OV 2011, L 194, 19. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 692/2008 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (“Euro 5” un “Euro 6”) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV 2008, L 199, 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas Regula (ES) 2017/1151 (2017. gada 1. jūnijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (“Euro 5” un “Euro 6”) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai, groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/46/EK, Komisijas Regulu (EK) Nr. 692/2008 un Komisijas Regulu (ES) Nr. 1230/2012 un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 692/2008 (OV 2017, L 175, 1. lpp.).